

57. Co prorokoval Ježíš o konci světa?
(Aneb: Proč lze rozumně očekávat, že se nenaplní "prorocství" o konci světa 21.12.2012?)

Dobrý den, pane Hodanko.

Vlastně mám jednu z největších otázek, která mě dost provokuje. Sem tam v Bibli (neznám přesná místa) narazím na to, že Ježíš tvrdil, že konec světa bude velmi brzy, nebo že již nastává, že už budou vzkříšení mrtví atd. Jedná se o nenaplněné prorocství? I jeho učedníci si to mysleli a úplně tomu věřili.

Díky, B.

Dobrý den B.

Když si na googlu vyhledáte heslo konec+světa+2012, objeví se Vám množství odkazů na webovské stránky, jejichž autoři nebo "autority", na které se odkazují "prorokují" nějakou formu konce světa (včetně toho doslovného) v roce 2012, a to konkrétně dne 21.12.2012. Na jedné webovské stránce dokonce naleznete informaci kolik času zbývá do 21.12.2012. Tak právě teď je to 659 dní, 13 h., 23 m. a 0 s.

V biblických dobách byli proroci jednotlivci, které poslal všemohoucí a všeznající Bůh, aby předali lidem Boží poselství – co mají dělat, jak se mají chovat, aby jim Bůh žehnal a ochraňoval je. Bůh mluvil jejich ústy k lidem. Žádný z nich nikdy neprorokoval, že nějakého konkrétního data nastane konec světa.

Falešné proroky, lžíproroky (ať už prorokují cokoliv, nejenom konec světa 21.12.2011), však neposlal nikdo. Oni se poslali sami. Nejsou první a nebudou ani poslední. Podívejte se na to, jak měli ve Starozákonní době naložit Izraelci s falešnými proroky:

Deuteronomium 18:20 Avšak prorok, který by opovážlivě mluvil mým jménem něco, co jsem mu mluvit nepřikázal, nebo který by mluvil jménem jiných bohů, takový prorok zemře."

21 V srdci si asi říkáš: "Jak poznáme slovo, které Hospodin nepromluvil?"

22 Nuže, promluví-li prorok jménem Hospodinovým a věc se nestane a nesplní, nepromluvil to slovo Hospodin. Opovážlivě je mluvil ten prorok sám; nelekej se toho.(EB)

Jediný, kdo ví, kdy nastane konec světa je Bůh, neboť On bude jeho příčinou. A Bůh neplní předpovědi falešných proroků. Z tohoto důvodu lze rozumně očekávat že Bůh nenaplní ani předpovědi falešných proroků o konci světa 21.12.2012.

Co prorokoval Ježíš o konci světa?

Matouš 23:29 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Stavíte náhrobky prorokům, zdobíte pomníky spravedlivých

30 a říkáte: 'Kdybychom my byli na místě svých otců, neměli bychom podíl na smrti proroků.'

31 Tak svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kteří zabíjeli proroky.

32 Dovršte tedy činy svých otců!

33 Hadi, plemeno zmijí, jak uniknete pekelnému trestu?

34 Hle, proto vám posílám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je budete zabíjet a křižovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na místo,

35 aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše syna Bachariášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem.

36 Amen, pravím vám, to vše padne na toto pokolení.

37 Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste!

38 Hle, váš dům se vám ponechává pustý.

39 Neboť vám pravím, že mě neuzříte od nynějška až do chvíle, kdy řeknete: 'Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.'"

Matouš 24:1 Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu chrámové stavby.

2 On však jim řekl: "Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno." (EB)

Učedníci ukazovali Ježíšovi stavby Jeruzalémského chrámu. Přestavba tohoto chrámu trvala 46 let (Jan 2:20). Chrám byl chloubou Židů. Ve Starozákonní době chrám a chrámová Bohoslužba byly centrem náboženského života Židů. Chrám byl domem Božím. Symbolizoval Boží přítomnost mezi Jeho vyvoleným lidem. Zvířecí oběti, které v něm byly vykonávány byly na připomínku hříchů lidí do doby příchodu Božího Spasitele (Židům 10:3). Když Boží Spasitel přišel v osobě Ježíše Krista, vůdcové Židů Ho nechali ukřižovat pohanskými Římany jako zločince. Bůh Ježíš Kristus se stal dokonalou obětí za hříchy lidí (Židům 10:12,14). On vzal na sebe trest smrti za hříchy těch, kdo Ho přijímají za svého Spasitele. Ti, kteří Ho však odmítnou jako svého Spasitele (Zachránce před Božím trestem za své hříchy), sami ponesou věčný trest v oddělení od Boha za vlastní hříchy.

V Matouši 24:2 se Ježíš (kolem roku 30 po Kristu) díval do budoucnosti po svém vzkříšení. Věděl, že většina Židů Ho jako Spasitele odmítne a On odmítne je. Boží syn Ježíš opustil chrám. Zanechal jim ho pustý (Matouš 23:38). Jeruzalémský chrám již nebyl domem Božím (ani v symbolickém smyslu) a bude zničen. Ježíš doslova řekl: "tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno".

Ježíšovi učedníci, kteří v té době ještě nechápali podstatu spásy, jako duchovní záchrany lidí ze všech národů z jejich hříchů prostřednictvím Ježíše (pochopili to až později po Ježíšově vzkříšení), však podobně jako všichni Židé byli nadále přesvědčeni, že Židé jsou Božím vyvoleným národem a každý člověk, který se chce líbit Bohu se musí stát Židem. Proto si zničení chrámu, kterým byl centrem Židovského náboženství nutně spojovali s koncem světa a Ježíše se zeptali, kdy k takovému zničení světa dojde a jaká budou znamení, že se konec světa přiblížil:

Matouš 24:3 Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: "Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!" (EB)

Zničení chrámu však ve skutečnosti nebylo spojeno s koncem světa, a tak aniž by to učedníci tušili, ptali se Ježíše na dvě události: 1) zničení chrámu, 2) konec světa a Ježíšovy odpovědi směřují k oběma těmto dvěma událostem:

1) Zničení chrámu:

Matouš 24:4 Ježíš jim odpověděl: "Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl.

5 Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat 'já jsem Mesiáš' a svedou mnohé.

6 Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě není konec.

7 Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech.

8 Ale to vše bude teprve začátek bolestí.

9 Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno.

10 A tehdy mnozí odpadnou a navzájem se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět;

11 povstanou lživí proroci a mnohé svedou

12 a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých.

13 Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.

14 A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.

15 Když pak uvidíte 'znesvěcující ohavnost', o níž je řeč u proroka Daniele, jak stojí na místě svatém - kdo čteš,

rozuměj -

16 tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor;

17 kdo je na střeše, ať nesestupuje, aby si vzal něco z domu;

18 a kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal plášť.

19 Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!

20 Modlete se, abyste se nemuseli dát na útěk v zimě nebo v sobotu.

21 Neboť tehdy nastane hrozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude.

22 A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou tyto dny zkráceny.

23 Tehdy, řekne-li vám někdo: 'Hle, tu je Mesiáš nebo tam', nevěřte!

24 Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyb o bylo možné.

25 Hle, řekl jsem vám to už předem.

26 Když vám řeknou: 'Hle, je na poušti', nevycházejte! 'Hle, v tajných úkrytech', nevěřte tomu!

27 Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka.

28 Kde je mrtvola, slétnou se i supi.

29 Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí.

30 Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou.

31 On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené do čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým.

32 Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že je léto blízko.

33 Tak i vy, až toto všechno uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi.

34 Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane.

35 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.

Ježíš prorokoval, že zničení chrámu a města Jeruzaléma budou předcházet znamení. Přijdou svůdcové (lžimesiášové, lžiproroci), zvěsti o válkách, války, hlad, zemětřesení, vydávání křesťanů na smrt, morální úpadek, evangelium bude kázáno po celém světě a pak přijde konec. Ježíš prorokoval, že k těmto událostem dojde za života tehdejšího pokolení (v. 34).

Naplnění proroctví o zničení chrámu a Jeruzaléma

a) Hladomor:

Skutky apoštolské 11:25 Proto se Barnabáš odebral do Tarsu, aby vyhledal Saula.

26 A když ho našel, vzal ho s sebou do Antiochie. Pracovali spolu v tamější církvi po celý rok a vyučovali velké množství lidí; a právě v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.

27 V těch dnech přišli z Jeruzaléma do Antiochie proroci.

28 Jeden z nich, jménem Agabus, veden Duchem předpověděl, že po celém světě nastane veliký hlad. To se také stalo za císaře Klaudia.

29 Proto se učedníci rozhodli, že každý podle svých možností pomůže bratřím v Judsku.

30 Učinili to a poslali sbírku po Barnabášovi a Saulovi jeruzalémským starším. (NBK)

b) Perzekuce křesťanů, zemětřesení:

Skutky apoštolské 16:19 Když si její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správou.

20 Tam je předvedli před soudce a řekli: "Tito lidé pobuřují naše město. Jsou to Židé

21 a rozšiřují zvyky, které my jako Římané nemůžeme uznat, nebo se dokonce podle nich řídit."

22 Také dav se obrátil proti nim a soudcové z nich dali strhat šaty a rozkázali je zbičovat.

23 Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal.

24 On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády.

25 Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní vězňové je poslouchali.

26 Tu náhle nastalo veliké zemětřesení a celé vězení se otřásl až do základů. Rázem se otevřely všechny dveře a všem vězňům spadla pouta. (EB)

c) Falešní proroci:

1 Janův 4:1 Milovaní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa. (EB)

d) Hlásání evangelia po celém světě (ve smyslu světa, který byl znám adresátům Božího Slova v té době):

Římanům 10:17 Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova.

18 Ptám se však: To snad nikdy neslyšeli zvěst? Ovšemže slyšeli! 'Po celé zemi se rozlehl jejich hlas, do nejzazších končin jejich slova.' (EB)

Koloským 1:23 pokud ovšem pevně zakotvení setrváte ve víře a nedáte se odtrhnout od naděje evangelia, jež jste slyšeli, jež bylo kázáno všemu stvoření pod nebem a jehož jsem se já, Pavel, stal služebníkem. (EB)

e) Znesvěčující ohavnost na místě svatém:

Židé ani poté, co byl Ježíš vzkříšen z mrtvých a bylo hlášáno evangelium na odpuštění hříchu, nečinili pokání ze svých hříchů vůči Bohu, m.j. i z vraždy Božího Syna Ježíše Krista. Promarnili šanci na návrat k Bohu. Míra jejich nepravosti se naplnila. Národ, který se odvrátil od Boha a Jeho zákonů se octl na pokraji chaosu. V roce 66 po Kristu vypuklo ozbrojené povstání Židů proti Římanům.

Poslední znamení k útěku z Judska a Jeruzaléma před jeho koncem prorokoval Ježíš ve verši 15:

Matouš 24:15 Když pak uvidíte 'znesvěčující ohavnost', o níž je řeč u proroka Daniele, jak stojí na místě svatém - kdo čteš, rozuměj -

16 tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor; (EB)

Již z tohoto popisu je patrné, že se nejedná o proroctví o konci světa, protože před ním se člověk útekem nespasí.

Celý Jeruzalém byl považován za svatý (Žalm 87:3, Matouš 4:5). Co se rozumí znesvěčující ohavností je vysvětleno v Lukáš 21:20:

Lukáš 21:20 Když uvidíte, že Jeruzalém obkličují vojska, tu poznáte, že se přiblížila jeho zkáza.

21 Tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor, kteří jsou v Jeruzalémě, ať z něho odejdou, a kteří jsou po venkově, ať do něho nevcházejí,

22 poněvadž jsou to dny odplaty, v nichž se má naplnit vše, co je psáno. (EB)

Porážkou 12. římské legie vedené Cestiem Gallem (místodržitelem v Sýrii), získalo povstání širokou národní podporu, jakož i podporu velekněze a kněží. Začala válka židovská.

Podle Eusebia a Epifania poté, co Cestius Gallus ukončil obléhání Jeruzaléma a zatím, co se Vespasian blížil se svou armádou, všichni, kdo věřili v Krista opustili Jeruzalém a prchli do Pelly a na další místa za řekou Jordan, a tak unikli obecnému zmaru, který postihl jejich zemi. (Zdroj: Adam Clarke's Commentary k Matouši 24:16, Power Bible Software)

f) Soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude:

Válka Židovská skončila v roce 70 po Kristu celonárodní katastrofou. Konec přišel: konec chrámu, konec města Jeruzaléma, konec ekonomiky v Judsku a konec Židů jako národního živlu v zemi Judské.

Flavius Josephus – Válka Židovská (svazek II.), Nakladatelství Svoboda 1992:

(21) Když se spiklenci proti městu rozdělili na tři strany, bojovali Eleazarovi druhové, kteří měli v moci posvátné prvotiny, proti Janovi opilí, Janovi přívrženci se proti Šimonovi povzbuzovali tím, že olupovali občany; i pro Šimona bylo město zaopatřeno proti jeho protivníkům. (22) A když tak na něho útočili z obou stran, rozdělil Jan své přívržence a útočníky z města odrážel za sloupopadí a ty, kteří naň stříleli z posvátného obvodu, zaháněl válečnými stroji. (23) Měl-li kdy pokoj od těch, kdo ho tísnili shora (neboť ti často ustávali v boji pro opilost a únavu), tím odvážnější výpady konal s většinou svých lidí proti druhům Šimonovým. (24) Vždy pak, jak daleko do města je zahnal, tak daleko zapaloval domy, které byly naplněny obilím a zásobami všelijakých potravin. Totéž zase činil Šimon, když jej pronásledoval při zpáteční cestě. Jako by úmyslně ničili ve prospěch Římanů vše to, co si Město přichystalo pro obležení, podetínali žily vlastních sil. (25) Tím se tedy stalo, že celé okolí posvátného obvodu bylo vypáleno a stalo se téměř pouští a město se stalo jen bojištěm domácí války. Spáleno bylo téměř všechno obilí, které by jim bylo vystačilo na řadu let obležení. (26) Proto byli udolání hladomorem, což by se bylo sotva mohlo stát, kdyby si jej byli sami napřed nepřipravili. (27) Když tedy spiklenci a sročená luza napadali Město válkou ze všech stran, lid mezi nimi byl jako veliké tělo trhané na kusy. (28) Ze zoufalství nad vnitřními pohromami se starci a ženy modlili za Římany a očekávali, že je vnější válka vysvobodí z vnitřních strastí. (29) Občanů se zmocňovalo hrozné zděšení a strach; nebylo kdy na porady o převratu, nebyla ani naděje na smír, ani na útěk pro ty, kdo by si ho přáli. (30) Neboť vše bylo střeženo; a co více: ti arcilotři, ač se sami navzájem svářili, jako společné nepřátele pobíjeli ty, kdo byli pro mír s Římany nebo byli podezřelí z úmyslu k nim přeběhnout, a byli zajedno toliko v tom, že vraždili ty, kdo byli hodni vysvobození. (Kniha 5., kapitola 1.)

(1) Utrpení Jeruzaléma se den ze dne stávalo horším, protože se vzbouřenci v neštěstí rozzuřovali čím dále tím více a protože hlad kromě občanstva již i na ně doléhal. (2) Množství nahromaděných mrtvol po městě bylo na pohled hrozné a vydávalo morový zápach a překáželo bojovníkům při výpadech, protože museli šlapat po tělech jako na bitevním poli, ač byli tisícovým vražděním otrlí. (Kniha 6., kapitola 1.)

(285) Příčinou jejich záhuby byl jakýsi falešný prorok, který onoho dne vyhlásil lidu ve Městě, že bůh káže, aby vystoupili vzhůru do posvátného obvodu, tam že obdrží znamení spásy. (286) Bylo tenkrát od samovládců nastrojeno lidu mnoho proroků, kteří hlásali, že se má vyčkat pomoci boží, aby lidé méně přebíhali k nepříteli a aby naděje posilovala ty, kdo již necítili strachu ani nedbali opatrnosti. (287) Člověk se dá v neštěstí snadno přesvědčit. Když pak mu ovšem podvodník naznačuje osvobození z hrůz, které ho stíhají, tu se trpící zcela oddá naději. (288) Ti podvodníci a lháři o bohu tenkrát ubohý lid ohlupovali a nedbali ani nevěřili zřetelným znamením, která předem ohlašovala budoucí zpustošení, nýbrž jako omámeni a jako by oči ani ducha neměli, nebyli poslušni božích příkazů. (Kniha 6., kapitola 5.)

(316) Když vzbouřenci uprchli do města a chrám s celým okolím byl v plamenech, donesli Římané signa do posvátného obvodu, umístili je proti východní bráně, obětovali jim tam a s obrovským jásotem provolali Tita imperátorem. (Kniha 6., kapitola 6.)

(420) Všech zajatců, co jich bylo vzato za celou tu válku, bylo na počet shromážděno sedmadvadesát tisíc. Za celou dobu obléhání zahynulo jeden milión jedno sto tisíc lidí. (421) Většina z nich byla z národa židovského, ale nikoliv domácí obyvatelé. Sešli se totiž z celé země ke svátku Přesnic a byli válkou nenadále ve Městě uzavřeni. A tak z nedostatku místa mezi nimi nejprve vznikl mor a potom i ještě rychleji postupující hlad. (Kniha 6., kapitola 9.)

(428) Tak byl tehdy jako do vězení osudem uzavřen celý národ a válka obklíčila Město napěchované lidmi. (Kniha 6., kapitola 9.)

(435) Tak tedy bylo dobyto Jeruzaléma ve druhém roce vlády Vespasianovy osmého dne měsíce gorpiaia... (Kniha 6., kapitola 10.)

(1) Když vojsko nemělo koho vraždit ani co drancovat, protože vůbec už neměli proti čemu zuřit (vždyť se Římané ve svém díle nehodlali dát zdržovat slitováním a kýmkoliv), nařídil již caesar zbořit Město i chrám. Měli ponechat věže, které vynikaly nad ostatní, to jest Fasaélos, Hippikos a Mariammé, (2) a dále hradební zeď, která obklopovala Město na západě. Hradební zeď proto, aby byla táborem pro posádku, která tam měla zůstat, věže pak, aby byly pro potomky důkazem, jak velikého města a jak silně opevněného se takto římská statečnost zmocnila. (3) Celý ostatní obvod města srovnali bořitelé tak se zemí, že by příchozí ani neuvěřili, že kdy bylo obýváno. (4) Takový tedy konec nastal pro šílenství vzbouřenců Jeruzalému, skvělému to městu a mezi všemi lidmi proslavenému. (Kapitola 7., kniha 1.)

2) Konec světa:

Matouš 24:36 O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.

37 Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé:

38 Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu,

39 a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny - takový bude i příchod Syna člověka.

40 Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán.

41 Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána.

42 Bďte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.

43 Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu.

44 Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.

45 Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas podával pokrm, který služebník je věrný a rozumný?

46 Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí.

47 Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.

48 Když si však špatný služebník řekne: 'Můj pán nejde',

49 a začne bít své spoluslužebníky, hodovat a pít s opilci,

50 tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší,

51 vyžene ho a vykáže mu úděl mezi pokrytci; tam bude pláč a skřípění zubů. (EB)

Co prorokoval Ježíš o konci světa? “O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.” Nebudou mu předcházet žádná znamení. Musíme být proto vždy připraveni na Ježíšův druhý fyzický příchod, se kterým je spojen konec světa a poslední soud, po kterém následuje už jenom věčnost – věčnost s Bohem v Jeho nebeském království pro Ty, kdo přijali Ježíše za svého Pána a Spasitele, nebo věčnost v oddělení od Boha pro všechny ostatní:

Skutky apoštolské 1:9 A když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen [vzhůru a] oblak jim ho vzal z očí.

10 Když se pak [za ním] upřeně dívali, jak odchází do nebe, hle, postavili se k nim dva muži v bílém rouchu,

11 kteří [jim] řekli: "Muži galilejští, co stojíte a hledíte do nebe? **Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde [stejným] způsobem, jak jste ho viděli odcházet do nebe.**" (NBK)

1 Tesalonickým 4:13 Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději.

14 Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.

15 Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme.

16 Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve;

17 potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak

už navždy budeme s Pánem.

18 Těmito slovy se vzájemně potěšujte.

1 Tesalonickým 5:1 Není nutné, bratří, psát vám něco o době a hodině.

2 Sami přece dobře víte, že den Páně přijde jako přichází zloděj v noci.

3 Až budou říkat 'je pokoj, nic nehrozí', tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou. (EB)

Matouš 25:31 Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy;

32 a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jeden od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů,

33 ovce postaví po pravici a kozly po levici.

34 Tehdy řekne král těm po pravici: 'Pojďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.

35 Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne,

36 byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.'

37 Tu mu ti spravedliví odpoví: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít?

38 Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě?

39 Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?'

40 Král jim odpoví a řekne jim: 'Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.'

41 Potom řekne těm na levici: 'Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům!

42 Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít,

43 byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.'

44 Tehdy odpoví i oni: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?'

45 On jim odpoví: 'Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.'

46 A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života." (EB)

Zdánlivě těžké pasáže v Písmu

Jelikož z řady pasáží Pisma jednoznačně vyplývá, že o tom, kdy přijde den a hodina posledního soudu neví nikdo z lidí, že den posledního soudu přijde nečekaně a nebudou mu předcházet ani žádná znamení, všechny ostatní méně srozumitelné pasáže Pisma, které mluví o Ježíšově příchodu nutno vykládat ve stejném smyslu.

Pokud tedy v Písmu čteme o tom, že Ježíšův příchod je blízko, tak je několik možností jejich vysvětlení:

1) Tyto pasáže nejsou přímo proroctvím o tom, kdy nastane druhý fyzický příchod Ježíše na zem k poslednímu soudu (konec světa), ale jde o Jeho obrazný příchod spočívající v nějakém přímém Božím zásahu na zemi.

Příklady:

a) Soud nad Židovským národem (viz. zničení chrámu shora):

Matouš 24:27 Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, **takový bude příchod Syna člověka.**

28 Kde je mrtvola, slétnou se i supi.

29 Hned po soužení těch dnů se **zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí.**

30 Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna

člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou.

31 On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené do čtyř úhlů světa, od jedné konců nebe ke druhým.

34 **Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane.** (EB)

Srovnejte apokalyptický jazyk, který se objevuje v Novozákonním Božím soudu nad Židovským národem s apokalyptickým jazykem, který se objevuje ve Starozákonních Božích soudech nad Božími nepřáteli:

Boží Soud nad Egyptem (proroctví o zničení Egyptské říše Babylónem):

Ezechiel 32:1 Dvanáctého roku ve dvanáctém měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

2 "Lidský synu, začni žalozpěv nad faraónem, králem egyptským. Zapěj o něm: K mladému lvu mezi pronárody jsi byl přirovnán, byl jsi jako drak v mořích, prodíral ses svými proudy, nohama jsi kalil vodu a čeril její proudy."

3 Toto praví Panovník Hospodin: "Rozestřu na tebe svou síť společenstvím četných národů a vytáhnou tě mým nevodem.

4 Vyvrhnu tě na zem, pohodím tě na povrch pole, usadím na tobě kdejaké nebeské ptactvo, nasytím tebou zvěř celé země.

5 Rozházím tvé tělo po horách, hromadami tvého masa naplním údolí.

6 Proudem tvé krve napojím zemi až k horám, řečiště se naplní krví z tebe.

7 Až budeš zhasínat, zakryji nebesa, zatemním jejich hvězdy, slunce zakryji oblakem a měsíc nevydá světlo.

8 Zatemním nad tebou na nebi všechna jasná světla, na tvou zemi sešlu tmou, je výrok Panovníka Hospodina.

9 Srdce četných národů naplním hořem, až uvedu tvou zkázu ve známost mezi pronárody, v zemích, které neznáš.

10 Úděsem nad tebou naplním četné národy, jejich králové strnou nad tebou hrůzou, až proti nim zamávám svým mečem, všichni se budou neustále třást o svůj život v den tvého pádu."

11 Toto praví Panovník Hospodin: "Dolehne na tebe meč babylónského krále;

12 meči bohatýrů srazím tvůj hlučící dav, meči všech krutých pronárodů. Ti svrhnou v záhubu pýchu Egypta; vyhlazen bude všechen jeho hlučící dav. (EB)

Boží Soud nad Babylónem (proroctví o zničení Babylónské říše Médy):

Izajáš 13:1 Výnos o Babylónu, který přijal ve vidění Izajáš, syn Amósův:

9 Hle, přichází den Hospodinův, nelítostný, s prchlivostí a planoucím hněvem, aby zemi změnil v spoušť a vymýtil z ní její hříchy.

10 Nebeské hvězdy a souhvězdí se nezatřpytí svým světlem, slunce se při svém východu zatmí, měsíc svým světlem nezazáří.

11 A budu stíhat zlobu světa a nepravost svévolníků. Učiním přítrž pýše opovážlivců, ponížím troufalost ukrutníků.

12 Způsobím, že člověk bude vzácnější než ryzí zlato, člověk bude nad zlato z Ofiru.

13 Otřesu totiž nebesy a země se pohne ze svého místa prchlivostí Hospodina zástupů v den jeho planoucího hněvu.

17 Hle, já podnikám proti vám Médy, kteří si neváží stříbra, nemají zálibu v zlatě.

18 Svými luky rozdrtí chlapce, nad plodem života se neslitují, s vašimi syny nebudou mít soucit.

19 Babylón, skvost mezi královstvími, pyšná okrasa Kaldejců, dopadne jako Sodoma a Gomora, vyvrácené Bohem.

20 Už nikdy nebude osídlen, nebude obydlen po všechna pokolení. Žádný Arab si tam nepostaví stan, pastýři tam nenechají odpočívat stáda,

21 nýbrž divá sběh tam bude odpočívat, v jejich domech bude plno výrů, přebývat tam budou pštrosi, běsové tam budou poskakovat.

22 V jeho palácích budou výt hyeny a v chrámech rozkoše šakalové. Jeho čas se přiblížil, dny nebudou mu prodlouženy." (EB)

Srovnajte apokalyptický jazyk Božích soudů nad Božími nepřáteli s apokalyptickým jazykem proroctví o příchodu spásy a jeho naplněním o Letnicích, kdy byl na apoštoly vylit Duch Svatý, hlásali evangelium Ježíše Krista o spásě a od toho dne byli zachraňováni všichni ti, kdo vzývají jméno Pána Ježíše Krista podle Jeho vůle:

Jóel 2:27 Poznáte, že jsem uprostřed Izraele. Já jsem Hospodin, váš Bůh, a jiného Boha není. A můj lid nebude navěky zahanben.

Jóel 3:1 I stane se potom: Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění.

2 Rovněž na otroky a otrokyně vyleji v oněch dnech svého ducha.

3 Způsobím, že budou na nebi i na zemi divné úkazy: krev a oheň a sloupy dýmu.

4 Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný.

5 **Avšak každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, se zachrání.** Na hoře Sijónu a v Jeruzalémě budou ti, kdo vyvázli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá. (EB)

Skutky apoštolské 2:1 Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě.

2 Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli.

3 A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden;

4 všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

5 V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě,

6 a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí.

7 Byli ohromeni a divili se: "Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje?"

8 Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči:

9 Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie,

10 Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané,

11 židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; **všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!**

12 Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: "Co to má znamenat?"

13 Ale jiní říkali s posměškem: "Jsou opilí!"

14 Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: "Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouvejte mě pozorně:

15 Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí - vždyť je teprve devět hodin ráno.

16 Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóele:

17 'A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny.

18 I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat.

19 A učiním divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi: krev a oheň a oblaka dýmu.

20 Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den Páně, velký a slavný;

21 **a každý, kdo vzývá jméno Páně, bude zachráněn.'**

22 Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte.

23 Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili.

24 Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci.

25 David o něm praví: 'Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po pravici, abych nezakolísal;

26 proto se mé srdce zaradovalo a jazyk můj se rozjásal, nadto i tělo mé odpočine v naději,

27 neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach.

28 Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní radostí.'

29 Bratří, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes.

30 Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn;

31 viděl do budoucnosti a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach.

32 Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.

33 Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte.

34 David nevstoupil na nebe, ale sám říká: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici,
35 dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.'
36 At' tedy všechn Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."
37 Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratři?"
38 Petr jim odpověděl: "Obráťte se a každý z vás at' přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.
39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh."
40 A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřisahal a napomínal: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"
41 Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.
42 Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.
43 Všechno se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení.
44 Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné.
45 Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval.
46 Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.
47 Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse. (EB)

b) Vítězství křesťanů v Kristu (tedy v duchovním smyslu) nad těmi, kdo je pronásledují a Boží soudy nad Božími nepřáteli:

Zjevení Janovo 1:1 Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát; naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníkovi Janovi.

2 Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co viděl.
3 Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko.
4 Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů před jeho trůnem
5 a od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů
6 a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce - jemu sláva i moc navěky. Amen.
7 Hle, přichází v oblacích! Uzí ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.
8 Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.
9 Já Jan, váš bratr, který má s vámi účast na Ježíšově soužení i kralování a vytrvalosti, dostal jsem se pro slovo Boží a svědectví Ježíšovo na ostrov jménem Patmos.
10 Ocitl jsem se ve vytržení ducha v den Páně, a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice:
11 "Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje." (EB)

Zjevení Janovo 3:7 Andělu církve ve Filadelfii piš: Toto prohlašuje ten Svatý a Pravý, který má klíč Davidův; když on otvírá, nikdo nezavře, a když on zavírá, nikdo neotevře:

8 "Vím o tvých skutcích. Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít. Neboť ačkoli máš nepatrnou moc, zachoval jsi mé slovo a mé jméno jsi nezapřel.
9 Hle, dávám do tvých rukou ty, kdo jsou ze synagogy satanovy; říkají si židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a padnou ti k nohám; a poznají, že já jsem si tě zamiloval.
10 Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země.
11 Přijdu brzy; drž se toho, co máš, aby tě nikdo nepřipravil o vavříin vítěze.
12 Kdo zvítězí, toho učiním sloupem v chrámě svého Boha a chrám již neopustí; napíšu na něj jméno svého Boha a jméno jeho města, nového Jeruzaléma který sestupuje z nebe od mého Boha, i jméno své nové.

13 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím." (EB)

Zjevení Janovo 22:19 A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o nich píše v této knize.

20 Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď, Pane Ježíši!

21 Milost Pána Ježíše se všemi. (EB)

2) Tyto pasáže nejsou přímo proroctvím o tom, kdy nastane druhý fyzický příchod Ježíše na zem k poslednímu soudu (konec světa), ale jde o obrazné vyjádření nějaké jiné skutečnosti.

Příklady:

a) Probuzení duchovně mrtvých lidí, kteří poslechnou evangelium Ježíše Krista, k duchovnímu životu:

Jan 5:25 Amen, amen, pravím vám, přichází hodina, ano, už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a kteří uslyší, budou žít.

26 Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě. (EB)

(A následuje plynulý přechod k poslednímu soudu, kdy fyzicky mrtví lidé v hrobech uslyší hlas Ježíše a budou vzkříšeni z mrtvých, jedni k věčnému životu a druzí k věčnému trestu:)

Jan 5:27 A dal mu moc konat soud, poněvadž je Syn člověka.

28 Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas

29 a vyjdou; ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení. (EB)

Ještě k duchovní smrti lidí v důsledku hříchu:

Matouš 8:21 Jiný z učedníků mu řekl: "Pane, dovol mi napřed odejít a pochovat svého otce."

22 Ale Ježíš mu řekl: "Následuj mě a nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé." (EB)

Efezským 2:1 I vy jste byli mrtví pro své viny a hříchy,

2 v nichž jste dříve žili podle běhu tohoto světa, poslušni vládce nadzemských mocí, ducha, působícího dosud v těch, kteří vzdorují Bohu.

3 I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní.

4 Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval,

5 probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy. Milostí jste spaseni!

6 Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši,

7 aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši. (EB)

b) Život křesťanů v soustavném očekávání druhého příchodu Ježíše, jako kdyby měl nastat každým dnem, neboť o onom dni a hodině (posledního soudu) neví nikdo z lidí a Pán přijde v hodinu, kdy se člověk nenaděje:

Filipským 4:5 Vaše mírnost ať je známa všem lidem. **Pán je blízko.** (EB)

Jakubův 5:6 Odsoudili jste a zahubili jste spravedlivého; a on se proti vám nestaví.

7 Buďte tedy trpěliví, bratři, až do příchodu Páně. Pohled'te, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště.

8 I vy tedy trpělivě čkejte, posilněte svá srdce, vždyť **příchod Páně je blízko.**

9 Nestěžujte si jeden na druhého, bratři, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi! (EB)

1 Petrův 4:7 **Konec všech věcí je blízko.** Žijte proto rozumně a střízlivě, abyste byli pohotovi k modlitbám.

8 Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů. (EB)

Jak vyplývá z Písma, Ježíš prorokoval konec světa, který může nastat každým dnem (dnes nebo za 1 000 let). Člověk jej má očekávat a být na něj vždy připraven konáním Boží vůle, která je pro nás zaznamenaná v Písmu. Pouze tak má naději na to, že při druhém fyzickém příchodu Ježíše na zem obdrží věčný život s Bohem v Jeho nebeském království, nikoliv věčný trest v oddělení od Boha.

Doposud měl Ježíš Kristus s námi lidmi trpělivost, neboť si nepřeje, abychom zahynuli, ale abychom činili pokání (tj. odvrátili se od hříchů k Bohu a žili podle Jeho vůle):

2 Petrův 3:3 Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce,

4 a budou se posmívat: "Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření."

5 Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny.

6 Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul.

7 Týmž slovem jsou udržována nyní nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí.

8 Ale tato jedna věc kéž vám nezůstane skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a 'tisíc let jako jeden den'.

9 Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

10 Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud.

11 Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy,

12 kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem.

13 Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.

14 Proto, milovaní, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čisti a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.

15 A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse, jak vám napsal i náš milý bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána.

16 Mluvil tak o tom ve všech svých listech. Některá místa jsou v nich těžko srozumitelná a neučení a neutvrzení lidé je překrucují, jako i ostatní Písmo, k vlastní záhubě.

17 Ale vy, milovaní, protože to víte předem, střežte se, abyste nebyli oklamáni svodem těch neodpovědných lidí a neodpadli od vlastního pevného základu.

18 Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti. (EB)

Nikdo, však neví, jak dlouho s námi lidmi bude mít Ježíš nadále trpělivost a kdy přijde k poslednímu soudu. Měla byste proto ještě jednou zvážit otázku Vašeho křtu ponořením do vody na odpuštění Vašich hříchů, dokud k tomu ještě máte příležitost:

Marek 16:16 **Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen;** kdo však neuvěří, bude odsouzen.

v Kristu

Robert

27.02.2011

revize 02.03.2011